

Четири основни стила на родителство

Преди петдесет години, "родителските стилове" едва ли са били тема на разговор. Тогава просто се е очаквало децата да се отглеждат по същия начин, по който техните родители са били отгледани. Никой не се замислял "Какъв родител искам да бъда? Какъв родителски стил се вписва в нашия начин на живот и семейството ни?". Но тъй като нашето общество става все по-психологически и социално ангажирано, ние сме по-наясно за това как определени методи на родителство могат да повлияят на децата.

Има много **различни стилове родителство**; най-вероятно ще откриете, че вие използвате комбинация от няколко от тях. Някои родители са строги, други много снизходителни, а някои попадат някъде по средата. Важно е да не стигате до крайности. Това разваля баланса в семейството. И не забравяйте, докато разглеждате различни стилове родителство: важно е да намерите стил, който е подходящ не само за вас, но и за семейството ви.

Стриктно родителство

Често описван като "авторитарен" или "диктаторски", строгият родителски стил се характеризира с много стриктни правила. Родителят е главата на домакинството и е склонен да командва при всички обстоятелства. Има ясни ограничения и последствия за тяхното нарушение. Едно от полезните неща на този стил родителство е, че всеки има ясна роля и разбира границите.

Отрицателното нещо на този стил родителство е, че родителят може да функционира като тухлена стена, която пречи на промяната и растежа на членовете на семейството. Този стил родителство създава риска детето да се отчужди по-късно в живота, било то заради натрупан гняв или възмущение, заради силна воля на личността, или защото то е по-чувствително дете и нуждите му не са признати.

Снизходително родителство

Това понякога се нарича "толерантно родителство". Тези родители не очакват и не изискват много от децата си и са склонни да не налагат дисциплина. Правилата са много гъвкави и не са добре дефинирани. Тези родители често казват, че искат децата им да "вземат сами решенията, а не да им се казва какво да правят." Положителното нещо на този стил родителство е, че желанията на децата обикновено се знаят и се отделя много внимание на тяхното психологическо благосъстояние.

Негативната страна на този вид родителство стил е, че детето може да има малко самодисциплина и никаква мотивация – родителят не предоставя достатъчно насоки и структура.

Едно семейство, което е твърде снизходително, може да се окаже незаинтересовано или небрежно.

Хеликоптерно родителство

Тези родители кръжат около своите деца, разтревожени и обезпокоени. Трудно им е да позволят на детето им да порасне и да поема повече отговорност. Тези родители се тормозят от всеки проблем, който детето им може да има, и имат нужда да са замесени или да са в много голяма близост до всяка дейност, с която детето им се занимава.

Тези родителите може да угаждат прекалено на детето си с внимание и материални неща. Те често искат да продължат да помагат на детето си с вземането на решения, дори и след като детето порасне.

Уверено родителство

Това е средно положение, което често се нарича "*авторитетно*" (да не се бърка с *авторитарно*) родителство. Този метод осигурява структура, очаквания и правила, но също така поддържа гъвкавост и зачитане на детето като индивид. Родителят дава насоки, а не исквания. Правилата са ясни, но прости и малко. Последствията за нарушаването на правилата са съгласувани с вида нарушение. Потребностите и желанията на детето са балансирани с нуждите на семейството. Личното пространство на детето се уважава, но въпреки това му се припомня, че той също е част от семейството и че понякога трябва да се съобразява с него. От най-ранна възраст му се разрешава да прави прости избори и да взема решения, а след това му се дава по-голяма отговорност, както и повече привилегии. Целта е детето да стане самостоятелно докато завърши гимназия, или най-малко да е в състояние да взема разумни решения.

Добрият родител е съпричастен и търпелив, последователен и надежден. Добрият родител иска да отгледа детето си така, че то да стане независимо, отговорно и внимателно. Това може да наложи родителят да разгледа собственото си детство и методите, използвани от неговите родители. Какво са направили добре? Какво бихте променили в техния родителски стил? Има ли нещо, в което наистина са сбъркали?

Ако има някаква травма в миналото или затруднения във взаимоотношенията, силно препоръчваме да потърсите психотерапия, за да разрешите тези проблеми, така че ще бъде по-малко вероятно те да се отразят негативно върху вашия собствен родителски стил.

Ако планирате да имате деца в близко бъдеще, или сте нов родител, обсъдете тези родителски стилове с партньора си. Важно е, че и двамата разбирате областите на родителство, с които не сте съгласни, и да стигнете до някакъв вид консенсус или компромис. Дефинирането на самия себе си като родител е решаваща стъпка в отглеждането на дете.

Как ще отгледате вашето дете е едно от най-важните неща, които някога ще направите.

Дефинирането и прецизирането на родителския стил отнема време и енергия , но усилията ви ще се възнаградят в дългосрочен план и в живота на вашето дете.